

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1328

z dnia 29 lipca 2016 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

- (1) W dniu 12 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/181⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno („płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) oraz Federacji Rosyjskiej („Rosja”) (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Dochodzenie wszczęto w dniu 14 maja 2015 r.⁽³⁾ w następstwie skargi złożonej w dniu 1 kwietnia 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno.
- (3) Jak wskazano w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. Rejestracja

- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2325⁽⁴⁾ Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego i wysyłanego z ChRL i Rosji. Rejestracja przywozu ustała wraz z wprowadzeniem środków tymczasowych w dniu 12 lutego 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/181 z dnia 10 lutego 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 37 z 12.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 161 z 14.5.2015, s. 9.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2325 z dnia 11 grudnia 2015 r. poddające rejestracji przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 104).

- (5) Poddanie rejestracji i ewentualne stosowanie cła antidumpingowego z mocą wsteczną oraz uwagi otrzymane w związku z tymi kwestiami są zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1329⁽¹⁾. W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono jedynie uwagi otrzymane w następstwie tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz ostateczne stanowisko Komisji w tych kwestiach.

1.3. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antidumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (7) Powiązane centrum usług stalowych oraz przedsiębiorstwo handlowe wniosły o interwencje rzecznika praw stron w postępowaniach handlowych („rzecznik praw stron”) w kwestii dotyczącej zwrotów. Rzecznik praw stron zbadał wniosek i udzielił pisemnej odpowiedzi. Ponadto w dniu 3 maja 2016 r. odbyło się przesłuchanie w obecności rzecznika praw stron na wniosek Eurofer.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje dotyczące rentowności, objęci próbą producenci unijni zostali poproszeni o przedłożenie danych dotyczących rentowności za okres 2005–2010 w odniesieniu do unijnej sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. Wszyscy objęci próbą producenci unijni przedłożyli wymagane informacje.
- (9) W celu weryfikacji odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w powyższym motywie 8, przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na miejscu dotyczące danych przedłożonych przez następujących producentów unijnych:
- ThyssenKrupp Germany, Duisburg, Niemcy
  - ArcelorMittal Belgium NV, Gandawa, Belgia
  - ArcelorMittal Sagunto SL, Puerto de Sagunto, Hiszpania
- (10) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz do Unii płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z ChRL i Rosji, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w formie cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi związane z ujawnieniem statecznych ustaleń.
- (11) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.4. Stwierdzenia dotyczące wniosku o dodatkowe informacje, weryfikacji i wykorzystania

- (12) W następstwie ostatecznego ujawnienia ustaleń niektórzy producenci eksportujący przedłożyli uwagi dotyczące terminu wyznaczonego dla producentów unijnych na dostarczenie żądanych informacji i zakwestionowali dokładność tych danych, a także proces ich weryfikacji. Strony te wskazały, że przemysł unijny najprawdopodobniej nie zgłosił prawidłowych danych liczbowych i skorzystał z uprzywilejowanego traktowania naruszającego prawa innych stron do obiektywnego, bezstronnego i niedyskryminacyjnego dochodzenia. Rzekome uprzywilejowanie traktowanie przemysłu unijnego znalazło również odzwierciedlenie w łagodnym podejściu Komisji do niedostarczenia przez ten przemysł niektórych ważnych informacji (strony odniosły się do brakujących faktur).
- (13) W odniesieniu do rzekomego uprzywilejowanego traktowania stwierdzenie to zostaje odrzucone. Poruszona kwestia dotyczy sformułowania w motywie 59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. We wskazanym motywie wyjaśniono, że w przypadku transferów wewnętrznych nie wystawiano żadnych faktur, co jest zgodne z przyjętymi praktykami księgowymi. Nie występuje kwestia zezwolenia przemysłowi unijnemu na niedostarczenie żądanych informacji.
- (14) Ci sami producenci eksportujący stwierdzili, że poprzez gromadzenie i weryfikowanie dodatkowych danych otrzymanych od producentów unijnych Komisja dyskryminowała rosyjskich producentów eksportujących, którzy zażądali drugiej weryfikacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. stanowiące o pobraniu ostatecznego cła antidumpingowego nałożonego na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej. (Zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (15) Po pierwsze należy wskazać, że Komisja, jako organ prowadzący postępowanie, ma wyraźne prawo do wnioskowania o dodatkowe informacje, jeżeli uważa to za konieczne i stosowane do celów analizy na etapie tymczasowym lub ostatecznym prowadzonego dochodzenia. W takim przypadku, jak wyjaśniono w motywie 154, Komisja miała ważne powody, by wnioskować o te dodatkowe dane i następnie je zweryfikować. Weryfikacje dotyczyły wyłącznie dodatkowych danych, które nie były wcześniej wymagane, i zapewniły, że dane, na których Komisja oparła ostatecznie swoje ustalenia, były wiarygodne. Po drugie wnioski rosyjskich producentów eksportujących o drugą weryfikację dotyczyły w rzeczywistości tych samych danych objętych pierwotną weryfikacją, podczas gdy druga weryfikacja na terenie niektórych producentów unijnych była konieczna w celu sprawdzenia dodatkowych danych, o których mowa w motywie 8, oraz w celu ustalenia, czy cła antydumpingowe powinny zostać pobrane z mocą wsteczną. W związku z tym powyższe stwierdzenia zostały odrzucone.

1.5. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (16) Motywy 21 i 22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określają definicję produktu objętego postępowaniem przyjętą na etapie tymczasowym. Żadna strona nie przedłożyła uwag dotyczących tej definicji.
- (17) Produkt objęty postępowaniem jest ostatecznie zdefiniowany jako wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, obecnie objęte kodami CN ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 oraz pochodzące z ChRL i Rosji.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,
  - wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki”),
  - wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz
  - wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.
- (18) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 22–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. DUMPING

2.1. ChRL

2.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (19) Jak wyjaśniono w motywie 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, żaden z objętych postępowaniem producentów eksportujących nie wystąpił z wnioskiem o MET.

2.1.2. Państwo analogiczne

- (20) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja wybrała Kanadę jako państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że różnica między marginesem szkody i dumpingu wzbudza obawy związane z prawidłowością obliczeń Komisji. Ta sama strona stwierdziła również, że jeżeli różnica ta jest faktyczna, powinna ona unieważnić wybór Kanady jako państwa analogicznego, mając na uwadze poziom cen produktu objętego postępowaniem w tym kraju.

- (22) Komisja potwierdza swoje obliczenia. Ponadto Komisja przypomina, że wybór państwa analogicznego jest dokonywany spośród krajów, w których cena za produkt podobny kształtuje się w okolicznościach jak najbardziej zbliżonych do tych, które panują w państwie wywozu. Poziom cen nie stanowi sam w sobie kryterium takiego wyboru.
- (23) W związku z powyższym zarzut, że Kanada nie jest odpowiednim państwem analogicznym, zostaje oddalony. Komisja potwierdza argumentację z motywów 27–34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz wybór Kanady jako państwa analogicznego w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

2.1.3. Wartość normalna

- (24) Ze względu na brak uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 35–45 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.1.4. Cena eksportowa

- (25) W swoich uwagach na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jedna grupa przedsiębiorstw zauważyła niespójność między obliczeniami szkody i dumpingu, która wynikała z błędu pisarskiego popełnionego przez Komisję. Komisja ustaliła jednak, że ta niespójność została spowodowana przez niewielki błąd pisarski popełniony przez wspomnianą grupę przedsiębiorstw, który to błąd wpłynął na cenę eksportową. Błąd ten został skorygowany przez Komisję

2.1.5. Porównanie

- (26) Wobec braku uwag dotyczących porównania wartości normalnej i ceny eksportowej potwierdza się motywy 49 i 50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.1.6. Marginesy dumpingu

- (27) Z uwagi na zmianę ceny eksportowej, o której mowa w powyższym motywie 25, margines dumpingu jednej z grup przedsiębiorstw został ponownie obliczony, co doprowadziło do jego niewielkiego wzrostu. Wzrost ten ma również wpływ na margines dumpingu wszystkich pozostałych chińskich przedsiębiorstw, ponieważ obliczenie tego marginesu opiera się na danych dotyczących wspomnianej grupy przedsiębiorstw.
- (28) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Marginesy dumpingu, ChRL

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Angang Group	59,2
Shougang Group	52,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,2

2.2. Rosja

2.2.1. Wprowadzenie

- (29) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden rosyjski producent eksportujący zakwestionował stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedłożył on nowe dane, aby podważyć ustalenia opisane w motywie 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym Komisja wykazała, że producent eksportujący zgłosił wyższą wielkość sprzedaży produktu, niż mogło to wynikać z faktycznej produkcji.
- (30) Komisja zorganizowała dwa przesłuchania, oferując zainteresowanemu producentowi eksportującemu możliwość przedstawienia uwag i argumentów.
- (31) W trakcie tych przesłuchań Komisja podkreśliła, że wszelkie uwagi lub wyjaśnienia złożone po weryfikacji mogą zostać przyjęte tylko wtedy, gdy dane, na których opierają się te uwagi lub wyjaśnienia, zostały już wcześniej przedłożone lub jeżeli mogą być powiązane z danymi przedłożonymi wraz z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu lub najpóźniej podczas wizyty weryfikacyjnej. Producent eksportujący nie był w stanie oprzeć swojej argumentacji na informacjach zawartych w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu ani na dowodach zgromadzonych na terenie przedsiębiorstwa. W związku z tym ustalenia dokonane na etapie tymczasowym, które doprowadziły Komisję do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i o których mowa w motywach 60 i 61 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone. W związku z powyższym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja ostatecznie ustaliła margines dumpingu w odniesieniu do przedmiotowego przedsiębiorstwa na podstawie dostępnych faktów.
- (32) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący wskazał, że był ofiarą dyskryminacyjnego traktowania w kontekście obecnego dochodzenia antydumpingowego, które naruszyło jego prawa proceduralne, włącznie z prawem do obrony. Producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie zaakceptowała drugiej weryfikacji na terenie jego spółki zależnej w Belgii, podczas gdy druga weryfikacja została przeprowadzona na terenie producentów i importerów unijnych. Z powodów wyjaśnionych w motywie 15 argument ten musi zostać odrzucony.
- (33) Wymieniony producent eksportujący stwierdził również, że Komisja mogła wykorzystać ceny eksportowe jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego/importera oraz koszty produkcji jedyne go producenta eksportującego, który w pełni współpracował z Komisją. Czyniąc to Komisja, mogła uniknąć stosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ zweryfikowała to powiązane przedsiębiorstwo handlowe/tego importera odrębnie i nie kwestionowała jego współpracy. Jak wyjaśniono powyżej, fakt, że ogólna wielkość sprzedaży (po odliczeniu konsumpcji na użytek własny i korekcie względem zmiany stanu zapasów) podana przez producenta eksportującego przekraczała ilości wyprodukowane, nie pozwolił Komisji na stwierdzenie, że sprzedaż eksportowa do Unii została w pełni zgłoszona. Komisja odrzuciła zatem propozycję przedsiębiorstwa dotyczącą wykorzystania zestawu transakcji, które mogą tylko częściowo odzwierciedlać łączną sprzedaż do Unii. W konsekwencji Komisja nie wykorzystwała danych dotyczących kosztu produkcji, ponieważ nie występowała żadna sprzedaż eksportowa, którą można było zastosować do celów porównania.
- (34) Dwóch producentów eksportujących przedłożyło uwagi dotyczące prowadzenia wizyt weryfikacyjnych i wezwały Komisję do zawieszenia dochodzenia do czasu zbadania tych wniosków. W tym kontekście producenci eksportujący zakwestionowali stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego przez Komisję. Ponadto Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej zażądało zawieszenia stosowania ostatecznych środków antydumpingowych, które miały zostać wprowadzone do czasu należytego rozpatrzenia przez właściwe instytucje unijne formalnej skargi złożonej przez dwóch producentów eksportujących.
- (35) Komisja zauważa, że weryfikacja stanowi etap procesu dochodzenia prowadzonego przez Komisję jako organ prowadzący postępowanie. Komisja szczegółowo wyjaśniła merytoryczne powody, na podstawie których zdecydowała o zastosowaniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego opiera się na dowodach przedstawionych Komisji na piśmie przez przedsiębiorstwa oraz na wiarygodności i spójności takich dowodów. Producenci eksportujący mieli możliwość pełnego skorzystania ze swojego prawa do obrony podczas całego postępowania, kiedy to mogli przedłożyć informacje, uwagi, uczestniczyć w przesłuchaniach i spotkaniach, w tym w dwóch spotkaniach specjalnie poświęconych podniesionym kwestiom.
- (36) W odniesieniu do zawieszenia Komisja zauważa, że jedyną podstawą zawieszenia środków wprowadzonych na mocy rozporządzenia podstawowego jest art. 14 ust. 4. Komisja odnotowuje również, że warunki zawieszenia określone w powyższym artykule nie są spełnione. Artykuł ten stanowi, że środki mogą zostać zawieszony tylko w interesie Unii, jeżeli warunki rynkowe tymczasowo uległy takiej zmianie, że szkoda nie mogłaby zostać

ponownie wyrządzona w wyniku takiego zawieszenia. Nie ma przesłanek, że warunki te zostałyby spełnione w obecnej sprawie, i Komisja zauważa, że nie wskazano na takie okoliczności. Przeciwnie, w toku dochodzenia wykazano, że warunki wprowadzenia środków ostatecznych, jak określono w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione. Dlatego też Komisja odrzuca ten wniosek.

2.2.2. Wartość normalna

- (37) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden producent eksportujący zakwestionował korektę dokonaną przez Komisję w odniesieniu do jego kosztów produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno, jak wskazano w motywie 76 i uzasadniono w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zainteresowany producent eksportujący nie przedłożył jednak żadnych argumentów, które wpłynęłyby na zmianę stanowiska Komisji, według której wskaźnik konsumpcji surowców zgłoszony przez to przedsiębiorstwo w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu nie pozwolił Komisji na przeprowadzenie prawidłowej oceny kosztu surowców wykorzystanych przez zainteresowane przedsiębiorstwo do produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (38) Ten sam producent eksportujący stwierdził również, że straty powiązane z likwidacją jego dwóch zamorskich spółek zależnych powinny zostać wyłączone z określania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A”). Ponadto stwierdził on, że koszty pakowania zostały podwójnie policzone w ramach kosztów produkcji oraz kosztów SG&A. Komisja zweryfikowała swoje ustalenia, ponieważ informacje podane przez to przedsiębiorstwo po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zostały poparte informacjami należycie przedłożonymi w jego odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przed wizytą weryfikacyjną albo podczas tej wizyty.
- (39) Po ponownym zbadaniu kosztów SG&A Komisja ustaliła, że pewna część sprzedaży krajowej przynosiła zysk. Umożliwiło to Komisji obliczenie marginesu dumpingu na podstawie kosztów SG&A oraz zysku tego przedsiębiorstwa. Na etapie tymczasowym Komisja nie stwierdziła żadnej zyskowej sprzedaży krajowej i w związku z tym obliczyła margines dumpingu przy wykorzystaniu kosztów SG&A oraz zysku ze źródeł zewnętrznych.
- (40) Dwóch producentów eksportujących sprzeciwiło się sposobowi obliczania przez Komisję ich kosztów SG&A, jak wskazano w motywie 75 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wyjaśnili oni, że Komisja nie powinna uwzględniać strat wynikających z aktualizacji wyceny pożyczek w walucie obcej jako części kosztów SG&A, ponieważ przedsiębiorstwa te nie poniosły w rzeczywistości żadnych kosztów, ale tylko dokonały aktualizacji swoich bilansów przy zastosowaniu kursu walutowego z ostatniego dnia ich okresu sprawozdawczości finansowej. Komisja nie zgadza się z tą argumentacją, odnosząc się do międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej oraz rosyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości. Straty te zostały należycie odnotowane na rachunkach producentów i zostały poniesione w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (41) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producenci eksportujący powtórzyli swoje argumenty, nie przedkładając nowych faktów dotyczących kwestionowanych strat. Producenci eksportujący odnieśli się do rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000 ⁽¹⁾ (poliestrowe włókna odcinkowe pochodzące z Indii i Republiki Korei), w przypadku którego Komisja odrzuciła zysk netto wynikający z przeliczania obcej waluty zawarty w kosztach SG&A.
- (42) Komisja zauważa, że faktyczne okoliczności sprawy, o której mówią producenci, są odmienne. Jak wyjaśniono w motywie 34 wskazanego powyżej rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000, ustalono, że zyski wynikające z przeliczania obcej waluty nie odnosiły się wyłącznie do produkcji i sprzedaży.
- (43) Producenci eksportujący nie zakwestionowali adekwatności swoich pożyczek w odniesieniu do kosztów produkcji produktu podobnego. Komisja stwierdziła zatem, że straty dotyczyły tych pożyczek, które zostały przeznaczone na finansowanie aktywów stałych niezbędnych do produkcji produktu podobnego. W konsekwencji takie straty muszą zostać uwzględnione w określaniu kosztów SG&A ponoszonych przez przedsiębiorstwo. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (44) Rosyjski producent eksportujący powtórzył jeszcze raz swój argument po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Stwierdzenie to wykracza jednak poza szczegółowe aspekty dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w poprzednich motywach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2852/2000 z dnia 22 grudnia 2000 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i ustanawiające ostateczne pobranie tymczasowego cła nałożonego na przywóz poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z Indii i Republiki Korei (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 17).

- (45) Jeden producent eksportujący zakwestionował metodykę Komisji wykorzystaną do obliczenia kosztów SG&A ponoszonych przez powiązane krajowe przedsiębiorstwa handlowe. Komisja wykorzystała w ramach tej metodyki koszty SG&A zgłoszone w odniesieniu do sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych na rynku krajowym. Komisja przyjęła ten argument i skorygowała ostateczne obliczenia. Jako że skorygowane koszty SG&A nie różniły się znacznie od kosztów pierwotnie zastosowanych oraz jako że miały one wpływ na ograniczoną ilość sprzedaży, korekta ta nie wywarła żadnego wpływu na margines dumpingu.
- (46) Jeden producent eksportujący stwierdził, że Komisja podwójnie policzyła koszty pakowania do celów ustalenia łącznych kosztów produkcji przy badaniu rentowności. Komisja odrzuciła to stwierdzenie. Jak szczegółowo wyjaśniono przy ujawnieniu tymczasowych ustaleń, Komisja wyłączyła koszty pakowania z kosztów SG&A przed obliczeniem łącznych kosztów produkcji.
- (47) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producenci eksportujący nie zgodzili się z metodyką zastosowaną do konstruowania wartości normalnej. Stwierdzili oni, że Komisja zastosowała błędny odsetek kosztów SG&A oraz że stosując koszty SG&A wyłącznie względem sprzedaży z zyskiem, Komisja znacznie zawyżyła wartość normalną.
- (48) Komisja prowadzi dochodzenia w sposób obiektywny. Metodyka zastosowana do konstruowania wartości normalnej jest spójna we wszystkich sprawach, w których spełnione są odpowiednia kryteria. Komisja stosuje art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, który wymaga, by koszty SG&A i zyski opierały się na sprzedaży dokonywanej w zwykłym obrocie handlowym. Wniosek producentów eksportujących o zastosowanie stałej kwoty kosztów SG&A, niezależnie od tego, czy takie koszty odnoszą się do sprzedaży dokonanej w zwykłym obrocie handlowym, jest sprzeczny z tym przepisem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (49) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący podniósł kwestię ujemnych zapisów w krajowych wykazach transakcji w odniesieniu do obliczenia wartości normalnej. Producent eksportujący wyjaśnił, że zapisy te dotyczyły korekt faktur i były spowodowane konfiguracją systemu księgowego, w którym każda korekta faktury może być dokonana wyłącznie przez całkowite zbilansowanie pierwotnego zapisu za pomocą odpowiadającego ujemnego zapisu. Stwierdził on, że obliczenia wartości normalnej dokonane przez Komisję nie uwzględniły szczególnej konfiguracji jego systemu księgowego i były zatem nieprawidłowe.
- (50) Komisja zauważa po pierwsze, że producent eksportujący, nieprzestrzegając instrukcji z kwestionariusza Komisji, wykazał te korekty jako transakcje w wykazie – zamiast zgłosić skorygowane zapisy w odpowiedniej kolumnie kwestionariusza Komisji. Po drugie, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący faktycznie przedstawił zmieniony margines dumpingu, ale nie przedłożył zmienionego wykazu krajowych transakcji lub zmienionych obliczeń dumpingu. Po trzecie Komisja odnotowuje, że wniosek ten dotyczy w rzeczywistości jakości danych, które producent eksportujący sam przedłożył Komisji w trakcie dochodzenia. Po czwarte obliczenia wartości normalnej, włącznie z wykazem krajowych transakcji przedłożonym przez producenta eksportującego, były należycie ujawnione na tymczasowym etapie dochodzenia. Niemniej jednak producent eksportujący nie przedłożył żadnych uwag w sprawie tych obliczeń na etapie ujawnienia tymczasowych ustaleń. Ten sam wykaz krajowych transakcji został wykorzystany do obliczeń dumpingu, które zostały ostatecznie ujawnione. Producent eksportujący nie wyjaśnia, dlaczego ta kwestia nie została podniesiona na wcześniejszym etapie dochodzenia.
- (51) Pomimo tych wszystkich niespójności w podejściu producenta eksportującego do tej kwestii Komisja, jako obiektywny i bezstronny organ prowadzący postępowanie, przeanalizowała ten wniosek i stwierdziła, że faktycznie obliczenia wartości normalnej powinno zostać skorygowane, aby uniknąć ewentualnego podwójnego liczenia. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń eksporter przedłożył klucz służący do filtrowania wykazu transakcji, tak by wyłączyć wszelkie korekty i uzyskać wyłącznie zapisy ostateczne. Komisja zastosowała zasugerowaną przez producenta eksportującego po ujawnieniu ostatecznych ustaleń metodę korygowania wykazu do danych, które zostały zweryfikowane, i przyjęła ten wniosek w całości.
- (52) Komisja przesłała dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom, informując je o przyjęciu wniosku i wzywając strony do przedkładania uwag.
- (53) Po tym dodatkowym ujawnieniu jedna strona stwierdziła, że to ujawnienie jeszcze mocniej podkreśliło braki we współpracy ze strony rosyjskich producentów eksportujących. Strona ta stwierdziła dalej, że to dodatkowe ujawnienie ustaleń wskazuje w rzeczywistości, że dodatkowe zestawy danych mogły zostać pominięte i nie powinny zostać przyjęte. Komisja podniosła istotnie kwestię jakości przedłożonych informacji i współpracy, lecz w tym konkretnym przypadku zdecydowała, że wniosek może zostać z przyczyn obiektywnych przyjęty.

- (54) W następstwie wspomnianego dodatkowego ujawnienia rosyjski producent eksportujący zgodził się z zasadą i zakresem korekty wprowadzonej przez Komisję do jego marginesu dumpingu.
- (55) Producent eksportujący stwierdził, że przedłożył wykaz krajowych transakcji wraz z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ten fakt nie jest kwestionowany. Podważana jest jakość tych informacji. Producent eksportujący stwierdził, że nie przedłożył żadnych uwag w sprawie wspomnianego wykazu transakcji w następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń, ponieważ ten zestaw danych nie miał żadnego znaczenia dla obliczeń marginesu dumpingu. Komisja zauważa, że producent eksportujący wielokrotnie powtarzał argumenty dotyczące metodyki i aspektów obliczania, które – o ile Komisja przyjąłaby je (*quad non*) – doprowadziłyby Komisję do wykorzystania tego zestawu danych. Podstawowe znaczenia dla zainteresowanej strony miało zatem zapewnienie, by zestaw danych ujawnionych na etapie tymczasowym był prawidłowy i mógł być wykorzystany do obliczenia marginesu dumpingu. Przedsiębiorstwo podniosło kwestię anulowania i wynikających z niego wielu identycznych zapisów podczas wizyty weryfikacyjnej, ale problem ten stał się w pełni widoczny dopiero po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, co znalazło również odzwierciedlenie we wpływie na obliczenia marginesu dumpingu. Przedsiębiorstwo twierdzi, że zapisy nie są notami kredytowymi, aczkolwiek klucz służący do identyfikacji tych zapisów, dostarczony przez samo przedsiębiorstwo, nazywa się numer noty kredytowej. Niemniej jednak Komisja przyjęła ten wniosek w całości i przedsiębiorstwo nie kwestionowało nowego obliczenia marginesu dumpingu.
- (56) Jeden producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie zawarła w obliczeniach kosztów SG&A dochodu z uwolnienia rezerw, które zostały dokonane przed okresem objętym dochodzeniem. Zdaniem tego producenta Komisja stosuje zatem podwójne standardy i asymetryczną ocenę w porównaniu ze stratami z aktualizacji wyceny pożyczek w walucie obcej, które zostały przez nią ujęte.
- (57) Komisja uważa, że jej podejście jest spójne. Koszty SG&A nie obejmują ani dochodu, ani wydatków mających wpływ na zysk w konkretnym roku, które zgodnie z ustaleniami Komisji odnosiły się do operacji zamorskich producenta eksportującego. Fakt ten został ujawniony wraz z ostatecznymi ustaleniami i nie był kwestionowany przez producenta eksportującego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.3. Cena eksportowa

- (58) Komisja zbadała dokładnie sprzedaż jednego z producentów eksportujących dokonaną na rzecz niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanego w Szwajcarii, jak opisano w motywie 84 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja zajęła się producentem eksportującym i niepowiązanym przedsiębiorstwem handlowym oraz przeprowadziła własne badanie w tej sprawie, aby uzyskać dodatkowe informacje dotyczące powiązań między tymi podmiotami.
- (59) Eurofer w swoim oświadczeniu złożonym po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przekazał Komisji wniosek dotyczący dokładnego zbadania powiązań między producentem eksportującym i szwajcarskim przedsiębiorstwem handlowym oraz odpowiedniego skorygowania obliczeń w oparciu o wynik tego badania.
- (60) Po ocenie wyników badania Komisja zdecydowała, że będzie uważać wspomniane szwajcarskie przedsiębiorstwo handlowe za niepowiązane z rosyjskim producentem eksportującym. Komisja nie znalazła żadnych przesłanek przemawiających za tym, że wymienione podmioty były powiązane podczas okresu objętego dochodzeniem, i w związku z tym odrzuciła powyższy wniosek.
- (61) Producent eksportujący przedłożył także dodatkowe informacje, które umożliwiły Komisji skorygowanie sprzedaży na rzecz niezależnych stron w Unii. Producent eksportujący zgłosił wcześniej tę sprzedaż w oparciu o wewnętrzne faktury wystawione w rublach rosyjskich. Faktury te odzwierciedlały ich oryginalną wartość w walucie obcej przeliczonej przy wykorzystaniu kursu dziennego stosowanego przez to przedsiębiorstwo. Komisja była w stanie powiązać te nowe dane z informacjami zweryfikowanymi na miejscu. Wspomniana korekta spowodowała nieznaczne obniżenie marginesu dumpingu w porównaniu z poziomem obliczonym na etapie tymczasowym.
- (62) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń producenci eksportujący zakwestionowali zasadność korekt wprowadzonych do kosztów SG&A oraz zysku na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem ich szwajcarskich powiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych.
- (63) Ich zdaniem korekty są zasadne tylko w odniesieniu do konkretnych transakcji, w których warunki sprzedaży wymagają, by produkt był dostarczony po odprawie celnej (warunki DDP), tj. transakcji, w których strona powiązana działa jako importer. Jednocześnie stwierdzili oni, że ich powiązanie przedsiębiorstwa handlowe/importerzy zlokalizowani w Szwajcarii powinni być uważani za część sieci eksportowej producenta.

- (64) W odpowiedzi na te uwagi Komisja potwierdza, że korekta dotycząca kosztów SG&A oraz rozsądnej marży zysku na podstawie art. 2 ust. 9 akapit drugi i trzeci rozporządzenia podstawowego powinna być zastosowana dla wszystkich rodzajów transakcji sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem szwajcarskich powiązanych przedsiębiorstw handlowych/importerów.
- (65) Choć dostawa towarów w przypadku transakcji na warunkach zgłoszonych przez producentów eksportujących ma miejsce przed dopuszczeniem tych towarów do swobodnego obrotu i nawet jeśli na nabywcy spoczywa odpowiedzialność za odprawę celną (w odróżnieniu od transakcji na warunkach DDP), nie zmienia to faktu, że sprzedaży dokonuje powiązane przedsiębiorstwo handlowe/importer, który ponosi koszty SG&A i zwykle dąży do osiągnięcia zysków z tytułu świadczonych przez siebie usług.
- (66) W świetle faktu, że przedsiębiorstwo handlowe/importer jest powiązane z producentem eksportującym, art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oznacza, że dane takiego przedsiębiorstwa handlowego/importera są z definicji niewiarygodne i że wysokość jego kosztów SG&A oraz zysków powinna zostać ustalona przez organ prowadzący dochodzenie na uzasadnionej podstawie. Ponadto art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza korekt z tytułu kosztów poniesionych przed przywozem, jako że takie koszty są zazwyczaj ponoszone przez przedsiębiorstwo handlowe/importera. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (67) Producenci eksportujący powtórzyli ten argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, ale nie przedłożyli żadnych nowych informacji o funkcjach szwajcarskich przedsiębiorstw handlowych/importerów. Komisja zauważa, że jej stanowisko jest zgodne z orzecznictwem sądów unijnych. W każdym razie fakt, iż przedsiębiorstwa wypełniają tylko niektóre funkcje, nie uniemożliwia Komisji dokonania korekt zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ale mogłyby zostać odzwierciedlone w niższej kwocie kosztów SG&A potrącanych od ceny, po której produkt objęty postępowaniem po raz pierwszy jest odsprzedawany niezależnemu nabywcy. Ciężar dowodu spoczywa na zainteresowanych stronach, które zamierzają podważyć zakres korekt dokonanych na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Jeśli zatem strony te uważają korekty za nadmierne, muszą przedłożyć konkretne dowody i obliczenia uzasadniające ich argumenty. Producenci eksportujący nie przedłożyli jednak żadnych dowodów, które podważyłyby wykorzystane kosztów SG&A lub wartości procentowej zysku. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.4. Porównanie

- (68) W swoich uwagach producenci eksportujący nie zgodzili się z wykorzystaniem daty umowy sprzedaży/zamówienia w celu przeliczenia wartości sprzedaży eksportowej dokonanej w walutach obcych na ruble rosyjskie. Producenci eksportujący przyznali jednak, że takie podejście może przyczynić się do dokładniejszego ustalenia faktycznych warunków sprzedaży niż data faktury, ale podkreślili, że dotychczas Komisja nigdy nie skorzystała z takiej możliwości. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (69) Producenci eksportujący powtórzyli swój argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, podkreślając, że Komisja przedstawiła niewystarczające powody dla wykorzystania daty umowy/zamówienia. Ponadto wskazali oni, że Komisja powinna była wykorzystać kurs wymiany walut obowiązujący maksymalnie 60 dni przed datą faktury, wskazując na trwałe tendencje kursów wymiany, o których mowa w art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego.
- (70) Komisja nie wprowadziła korekty z uwagi na trwałe tendencje kursów wymiany w omawianej sprawie, ponieważ pod koniec okresu objętego dochodzeniem wahania kursu EUR/RUB charakteryzują się raczej dużą zmiennością niż trwałymi tendencjami. Ponadto jeżeli Komisja zastosowałaby korektę ze względu na trwałe tendencje w kontekście deprecjacji waluty producenta eksportującego, obniżyłoby to cenę eksportową i doprowadziłoby do wyższych marginesów dumpingu. Ponadto korekta ze względu na trwałe tendencje powinna być stosowana, aby odzwierciedlić powiązane wahania kursu wymiany, a nie by narzucić maksymalny termin wynoszący 60 dni od daty wskazanej na fakturze, jak sugerują producenci eksportujący. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (71) Stosując podejście opierające się na dacie umowy/zamówienia, Komisja w dużym stopniu zminimalizowała wpływ znacznych i nieprzewidywalnych wahań kursów wymiany pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Komisja nie zgadza się z argumentem producenta eksportującego, według którego stanowi to nieuzasadnioną zmianę metodyki. Komisja zastosowała kurs wymiany z dnia sprzedaży w pełnej zgodności z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego i w wystarczającym stopniu wyjaśniła powody, dla których w tej sprawie data umowy/zamówienia właściwie odzwierciedla faktyczne warunki sprzedaży. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

2.2.5. *Marginesy dumpingu*

- (72) Po uwzględnieniu zmian przy obliczaniu wartości normalnej określonych w motywach 37–51 powyżej oraz po potwierdzeniu ustaleń w motywach 65–93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

Tabela 2

Marginesy dumpingu, Rosja

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7
PAO Severstal	35,9
PJSC Novolipetsk Steel ⁽¹⁾	38,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,9

3. SZKODA**3.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej**

- (73) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała status skarżących, sugerując, że podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym nie zostały objęte obliczeniami. W tym względzie zauważa się, że obliczenia łącznej produkcji objęły w rzeczywistości wielkość produkcji podmiotów zajmujących się walcowaniem wtórnym. Uwaga ta zostaje więc odrzucona.
- (74) Wobec braku innych uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 94–98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2. Konsumpcja w Unii

- (75) Wiele stron stwierdziło m.in., że konsumpcja powinna być analizowana w ujęciu ogólnym poprzez połączenie konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej oraz konsumpcji na wolnym rynku.
- (76) W tym względzie w tabeli 5 i 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zmiany konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej oraz na wolnym rynku zostały wskazane i wyjaśnione. Połączenie tych dwóch tabel (obejmujących konsumpcję na użytek własny i na wolnym rynku) wykazuje następujące zmiany łącznej konsumpcji w okresie badanym:

Tabela 3

Konsumpcja łączna (na użytek własny i na wolnym rynku) (tony)

	2011	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja łączna	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Indeks (2011 = 100)	100	93	98	101	101

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez Eurofer oraz dane Eurostatu.

⁽¹⁾ Przedsiębiorstwo powiadomiło Komisję, że zgodnie ze zmianami prawa rosyjskiego zmodyfikowało swoją formę prawną z otwartej spółki akcyjnej (OJSC) na publiczną spółkę akcyjną (PJSC). Zmiana ta weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 r.

- (77) Powyższa tabela wskazuje, że po wyraźnym spadku konsumpcji w 2012 r. na początku okresu badanego konsumpcja łączna wzrosła do poziomu nieznacznie przekraczającego poziom w okresie objętym dochodzeniem. Trend ten wynika ze wzrostu konsumpcji na użytek własny, który przewyższał spadek konsumpcji na wolnym rynku w wartościach bezwzględnych.
- (78) Jedna zainteresowana strona podniosła, że stwierdzenie, iż konsumpcja na użytek własny nie stanowi konkurencji dla przywozu, nie jest uzasadnione. Strona ta utrzymuje, że jeżeli przywóz byłby dostępny na warunkach konkurencyjnych, producenci unijni skorzystaliby z niego. Dlatego też konsumpcja na użytek własny powinna być wzięta pod uwagę.
- (79) W tym względzie odnotowuje się, że producentom zintegrowanym nie opłaca się nabywać produktów przeznaczonych do produkcji przetwórczej od konkurentów, w sytuacji gdy dostępne są moce produkcyjne nadające się do wytworzenia takich produktów. W sektorze kapitałochłonnym, takim jak stalowy, wskaźnik wykorzystania mocy powinien być utrzymany na najwyższym poziomie, aby zmniejszyć koszty stałe i zachować koszty produkcji na najniższym poziomie. Na tej podstawie argument z motywu 78 musi zostać odrzucony.
- (80) Niektóre zainteresowane strony powróciły do kwestii konsumpcji w swoich uwagach, które napłynęły po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Kilka stron stwierdziło, że sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego nie została prawidłowo zbadana lub wyjaśniona. Jak jednak wskazano w motywach 103–106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zrozumiałe jest, że konsumpcja na każdym z tych rynków była odmienna i odzwierciedlała wyniki dużych zaangażowanych sektorów przemysłu przetwórczego. Rynek sprzedaży wewnętrznej rósł z powodu rozwoju takich sektorów jak samochodowy. Natomiast głównie ogólne sektory przemysłu, zaopatrywane za pośrednictwem rynku wolnego, rozwijały się w wolniejszym tempie. Stwierdzenie, że sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego nie została prawidłowo zbadana, zostało odrzucone.
- (81) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 99–106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (82) Wobec braku uwag do łącznej oceny wpływu przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 107–111 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.3.2. Wielkość, udział w rynku i cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (83) Jak wskazano powyżej, niektóre strony stwierdziły, że ogólna sytuacja dotycząca rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego powinna być zostać przeanalizowana w odniesieniu do różnych wskaźników. W zakresie, w jakim dotyczy to udziału w rynku, należy zauważyć, że mając na uwadze brak konkurencji między konsumpcją na użytek własny (sprzedaż) i przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, oraz w świetle specyfiki rynku przetwórczego na użytek własny, nie przeprowadza się żadnej analizy udziału w rynku wyrażonego jako odsetek łącznej konsumpcji. Jest to zgodne z utrwalonym orzecznictwem sądów unijnych⁽¹⁾.
- (84) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 112–114 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.3.3. Cena produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (85) Po pierwsze podkreśla się, że w wyniku popełnienia błędu pisarskiego ilości sprzedane przez przemysł unijny musiały zostać skorygowane. Jako że ten błąd nie miał żadnego istotnego wpływu na średnie ceny, wywarł on znikomy wpływ na obliczone marginesy.
- (86) Jedna strona stwierdziła, że wartość procentowa dodana do wartości CIF w celu pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie powinna zostać ponownie obliczona w oparciu o kwotę wyrażoną za tonę. Argument ten został przyjęty, a obliczenia zostały odpowiednio skorygowane, co wywarło niewielki wpływ na marginesy.

(1) Sprawa C-315/90 Gimelec i in. przeciwko Komisji, wyrok z dnia 27 listopada 1991 r., EU:C:1991:447, pkt 23.

- (87) Ostateczny margines podcięcia został tym samym zweryfikowany i wynosi odpowiednio 8,1 % dla ChRL i 15,1 % dla Rosji.
- (88) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości, udziału w rynku i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz z wyjątkiem marginesów podcięcia, jak wyjaśniono w powyższym motywie 87, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 115–119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

3.4.1. *Metodyka*

- (89) Kilka stron przedłożyło uwagi dotyczące metodyki wykorzystanej do analizy sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Strony wskazały w szczególności, że, pomimo dużych rozmiarów rynku sprzedaży wewnętrznej, w analizie gospodarczej w dużej mierze pominięto ten rynek oraz że wnioski opierały się wyłącznie na ustaleniach dotyczących rynku wolnego. Strony te podkreśliły, że cena sprzedaży i rentowność na rynku sprzedaży wewnętrznej powinny być przeanalizowane odrębnie. Ponadto strony te stwierdziły, że ogólna sytuacja na rynku sprzedaży wewnętrznej i na rynku wolnym powinna zostać przeanalizowana oraz że taka analiza doprowadziłaby do wniosku, że przemysłowi unijnemu nie wyrządzono szkody.
- (90) W tym względzie i jak wyjaśniono w motywie 123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja w stosownych przypadkach przeanalizowała odrębnie rynek sprzedaży wewnętrznej, rynek wolny i ogólne wyniki przemysłu unijnego. W odniesieniu do rynku sprzedaży wewnętrznej większa część tego rynku odnosi się do transferów na użytek własny w ramach podmiotu prawnego, gdzie nie wystawia się żadnych faktur i w związku z tym nie występują tam ceny sprzedaży. W przypadku sprzedaży wewnętrznej między powiązаныmi podmiotami oczywiste było, że przy odmiennej polityce cen transferowych stosowanej przez różnych producentów objętych próbą nie można było przeprowadzić wiarygodnej analizy wskaźników dotyczących ceny i rentowności. Z drugiej strony zmiany wielkości konsumpcji na użytek własny były możliwe i analiza została przeprowadzona. W odniesieniu do rynku wolnego przeanalizowano jednostkowy koszt produkcji, cenę sprzedaży, wielkość sprzedaży i rentowność. W zakresie, w jakim dotyczy to łącznej działalności obejmującej wzajemnie powiązane rynek sprzedaży wewnętrznej i rynek wolny, przeanalizowano kilka wskaźników, takich jak wielkość produkcji, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy, zatrudnienie, wydajność, zapasy, koszty pracy, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.
- (91) Na podstawie powyższych ustaleń należy odrzucić argument, zgodnie z którym analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego opiera się wyłącznie na rynku wolnym, a powinna była objąć analizę rynku sprzedaży wewnętrznej i łącznej działalności. Wszystkie miarodajne aspekty obejmujące zmiany sytuacji gospodarczej na takich rynkach zostały przeanalizowane indywidualnie lub łącznie.
- (92) Jedna strona stwierdziła, że analiza rynku wolnego powinna była objąć analizę innych wskaźników, takich jak produkcja, zapasy, przepływy środków pieniężnych, wyłącznie w odniesieniu do rynku wolnego. Stwierdziła ona, że analiza nie przedstawiła rzeczywistej sytuacji dotyczącej rzekomej szkody.
- (93) W tym względzie zauważa się, że analiza innych wskaźników szkody dotyczących wyłącznie rynku wolnego nie była realna z uwagi na bliskie związki między działalnością na rynku sprzedaży wewnętrznej i na rynku wolnym. Ponadto taka analiza nie doprowadziłaby do miarodajnych wniosków. W związku z powyższym argument ten musiał zostać odrzucony.
- (94) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach. Stwierdzili, że metodyka przyjęta w celu analizy rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego naruszała zasady sprawiedliwego i obiektywnego badania. Oba wymienione rynki zostały zbadane w miarę możliwości i w sytuacjach, w których istniały wiarygodne dane, a łączna ocena została przeprowadzona w stosownych przypadkach. Wyraźnie wykazano zatem, że wniosek dotyczący szkody został poparty potrójną analizą (rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego oraz analizą łączną) przy wykorzystaniu wszystkich odpowiednich danych. Jeżeli przeprowadzenie analizy nie było możliwe, wskazano powody uzasadniające takie przypadki.
- (95) Ponadto z uwagi na kompleksowy charakter metodyki punkty poruszone przez producentów eksportujących odnoszą się raczej do kwestii technicznych, a nie spraw merytorycznych, ponieważ wszystkie dane zostały przedstawione. Przedstawione dane wskazują, że wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnym wzrosła o mniej niż 1 %, ale wzrost ten jest niższy od wzrostu konsumpcji na tych rynkach. W odniesieniu do cen i rentowności na rynku unijnym mają one znaczenie, jeżeli ceny są stosowane

między stronami niewiązanymi. Ceny sprzedaży nie występują bowiem w przypadku transferów na użytek własny oraz brak jest wiarygodnych cen sprzedaży w przypadku sprzedaży na użytek własny z powodów wskazanych wcześniej w motywie 142 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z powyższym niemożliwe było przeprowadzenie miarodajnej analizy rentowności na rynku sprzedaży wewnętrznej. W odniesieniu do kosztów produkcji, przypomina się, że zmiany tego wskaźnika na rynku wolnym zostały zbadane, nawet jeżeli rozporządzenie podstawowe nie nakłada konkretnie tego wymogu. Zmiany kosztów produkcji na rynku sprzedaży wewnętrznej nie były analizowane z powodów wskazanych w tym samym motywie.

- (96) Na podstawie powyższych ustaleń wyraźnie wykazano zatem, że wniosek dotyczący szkody został poparty potrójną analizą (rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego oraz analizą łączną) przy wykorzystaniu wszystkich odpowiednich danych. Stwierdzenie o naruszeniu zasady sprawiedliwego i obiektywnego badania zostaje odrzucone.
- (97) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag w tym zakresie metodyka oceny sytuacji przemysłu unijnego, jak opisano w motywach 120–123 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostaje potwierdzona.

3.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

3.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (98) Jedna zainteresowana strona wskazała, że nastąpiło przeniesienie zainteresowania przemysłu unijnego z rynku wolnego na rynek sprzedaży wewnętrznej oraz że przemysł unijny stał się bardziej zainteresowany sprzedażą na rynku sprzedaży wewnętrznej, na którym oferowane są produkty o wyższej wartości dodanej.
- (99) W tym względzie zauważa się, że przemysł unijny nie podejmuje decyzji o skoncentrowaniu się na rynku sprzedaży wewnętrznej lub na rynku wolnym niezależnie. Przeciwnie – rynek płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno jest uwarunkowany popytem, a nie podażą, jak wynika to z dostępnych wolnych mocy produkcyjnych producentów unijnych. Przemysł unijny nie podjął decyzji o skupieniu się na rynku sprzedaży wewnętrznej, lecz stracił udziały oraz odnotował spadek sprzedaży na wolnym rynku z powodu znaczącego wzrostu dostępności przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Sytuacja taka nie zaszła na rynku sprzedaży wewnętrznej. Dlatego argument ten musi być odrzucony.
- (100) Ta sama zainteresowana strona wskazała, że lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych nie jest powiązane ze spadkiem tych mocy, ale raczej ze wzrostem wielkości produkcji.
- (101) W tym względzie zauważa się, że chociaż wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych nie jest powiązany wyłącznie ze spadkiem tych mocy, ponieważ wzrosła również wielkość produkcji, spadek mocy produkcyjnych jest jednak głównym powodem wzrostu wykorzystania tych mocy. Analizując dane liczbowe w ujęciu bezwzględnym można odnotować, że wielkość produkcji wzrosła tylko o 337 348 ton, a moce produkcyjne obniżyły się o 1 873 141 ton. W związku z tym powyższy argument musiał zostać odrzucony.
- (102) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 124–126 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (103) Rosyjscy producenci eksportujący wskazali, że spadek wielkości sprzedaży nie może być uważany za dowód szkody, ponieważ był on ogólnie spójny ze spadkiem konsumpcji w okresie badanym. Stwierdzili oni, że spadek ten był powiązany ze spadkiem globalnych cen surowców prowadzącym do niższych cen produktu objętego postępowaniem, rosnącej wielkości przywozu z państw trzecich od 2012 r. i przywozu produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny.
- (104) W tym względzie po pierwsze zauważa się, że różnica między spadkiem sprzedaży (– 14 %) i konsumpcji (– 9 %) nie może być postrzegana jako nieznaczna. Ponadto spadek globalnych cen surowców nie może być uważany za istotny powód spadku wielkości sprzedaży, jako że te czynniki, tj. ceny surowców i wielkość sprzedaży, nie są powiązane. Ponadto jakikolwiek spadek globalnych cen surowców miałby zastosowanie do przemysłu unijnego oraz do przywozu. W odniesieniu do przywozu z państw trzecich trend musi być przeanalizowany w całym

okresie badanym, a nie począwszy od połowy tego okresu. W tym kontekście zauważa się, że przywóz z państw trzecich obniżył się zarówno w ujęciu bezwzględnym (– 206 571 ton), jak i względnym (z 10,9 % do 9,1 % udziału w rynku). Ponadto w odniesieniu do przywozu dokonywanego przez przemysł unijny z państw, których dotyczy postępowanie, odnotowuje się, że takie zakupy były stabilne w okresie badanym i reprezentowały mniej niż 1 % łącznego obrotu sprzedaży przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

- (105) W odniesieniu do udziału w rynku te same strony zakwestionowały sposób, w jaki Komisja stwierdziła na etapie tymczasowym, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku (z 74,8 % do 70,8 %) wskazywał na szkodę, podczas gdy wielkość 5,4 % udziału w rynku zajmowanego przez przywóz z Indii, Iranu i Ukrainy nie mogła zerwać związku przyczynowego między rzekomą szkodą i przywozem z państw, których dotyczy postępowanie.
- (106) W tym względzie należy podkreślić, że udział wskazanych powyżej państw w rynku powinien być analizowany w całym okresie badanym, a nie tylko w jednym konkretnym roku. Udział przywozu z Indii, Iranu i Ukrainy w rynku wzrósł z 4 % do 5,4 % w całym okresie badanym, tj. tylko o 1,4 punktu procentowego, podczas gdy, jak wskazano w powyższym motywie 105, łączny przywóz z państw trzecich spadł z 10,9 % do 9,1 % na korzyść przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Z powyższych ustaleń wynika, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku nie może być porównany *sensu stricto* z udziałem wyżej wskazanych państw w rynku oraz że spadek ten może być uważany za wskazujący na szkodę. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.
- (107) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 127–132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2.3. Zatrudnienie, koszty pracy i wydajność

- (108) Jedna zainteresowana strona wskazała, że spadek zatrudnienia nie powinien być powiązany z przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, ale raczej z modernizacją wyposażenia, która doprowadziła do zatrudnienia bardziej wykwalifikowanych pracowników i spowodowała wyższe koszty pracy.
- (109) W tym względzie zauważa się, że argumenty dotyczące modernizacji wyposażenia i zatrudnienia bardziej wykwalifikowanych pracowników nie są poparte żadnymi dowodami i powinny być zatem odrzucone.
- (110) Inna zainteresowana strona wyraziła obawy dotyczące przeciwnych trendów w zakresie zatrudnienia (– 10 %) i kosztów pracy (+ 11 %) w okresie badanym. Strona ta zastanawiała się również, czy zmiany miały zastosowanie do rynku sprzedaży wewnętrznej i rynku wolnego.
- (111) W tym względzie dokonuje się odesłania do motywu 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym wskazano, że koszty pracy były powiązane ze znaczącymi cięciami w zatrudnieniu, co doprowadziło do wypłaty odpraw i w konsekwencji zwiększyło koszty pracy w przeliczeniu na ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC). Podkreśla się również, że zmniejszenie zatrudnienia nie odnosiło się wyłącznie do pracowników na rynku wolnym lub rynku sprzedaży wewnętrznej, ale raczej dotyczyło zatrudnienia ogółem, jako że produkty przeznaczone na rynek wolny lub rynek sprzedaży wewnętrznej są produkowane przez tę samą siłę roboczą na tym samym wyposażeniu. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.
- (112) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 133 i 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2.4. Zapasy, wielkość marginesu dumpingu, wzrost, ceny, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

- (113) Wobec braku uwag dotyczących zapasów, wielkości marginesu dumpingu, wzrostu, cen, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 135–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.3. Wnioski dotyczące szkody

- (114) Kilka zainteresowanych stron wskazało, że analiza szkody była oparta na negatywnych zmianach wskaźników na wolnym rynku oraz że wnioski z takiej analizy nie były wystarczające, aby uzasadnić, że przemysł unijny jako całość poniósł istotną szkodę.
- (115) W tym względzie, i jak wskazano w motywie 96, przypomina się, że Komisja nie ograniczyła swojej analizy tylko do wolnego rynku, ale w stosownych przypadkach przeanalizowała i wyciągnęła wnioski dotyczące zmian sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego jako całości oraz w szczególności zmian na rynku sprzedaży wewnętrznej.
- (116) Ponadto należy zauważyć, że wnioski, iż przemysł poniósł istotną szkodę, nie opierają się wyłącznie na negatywnych zmianach oraz wskaźnikach mikro- i makroekonomicznych na wolnym rynku. O ile pewne wskaźniki mikro- i makroekonomiczne istotnie wykazują negatywne zmiany na wolnym rynku, inne wskaźniki dotyczące ogólnych wyników przemysłu unijnego, takie jak zatrudnienie, koszty pracy w przeliczeniu na EPC, inwestycje i zwrot z inwestycji również wskazują na pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego. Zważywszy na wielkość rynku wolnego i rynku sprzedaży wewnętrznej, należy odnotować, że pozytywne zmiany wyników przemysłu unijnego na rynku sprzedaży wewnętrznej (w odniesieniu do pewnych wskaźników) nie były wystarczające, by przeważać nad negatywnymi wynikami na wolnym rynku, jak obrazują to negatywne zmiany wyżej wymienionych wskaźników dotyczących ogólnej działalności. W związku z tym powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.
- (117) Na podstawie analizy uwag, jak streszczono w powyższych motywach 73–115, potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach 152–155 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (118) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że wyrządzona szkoda nie mogła wynikać z przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz że inne czynniki naruszały związek przyczynowy. Niektóre argumenty były jedynie powtórzeniem uwag wniesionych na etapie tymczasowym i nie stanowiły nowych elementów. Nowe uwagi zostały przeanalizowane poniżej.

4.1. Poprawa sytuacji gospodarki europejskiej

- (119) Jedna zainteresowana strona zakwestionowała istnienie wolnego procesu poprawy sytuacji po kryzysie z 2012 r. i stwierdziła, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie przeszkodził przemysłowi unijnemu w skorzystaniu z tej poprawy sytuacji. W ujęciu ogólnym stwierdzono, że brak poprawy sytuacji po kryzysie z 2012 r. był spowodowany rzekomym utrzymującym się niskim popytem na płaskie wyroby ze stali walcowane na zimno.
- (120) Po pierwsze należy zauważyć, że konsumpcja między 2012 r. i okresem objętym dochodzeniem wzrosła o 4,4 %, co pomimo faktu, że nie osiągnęła poziomu z 2011 r., może być postrzegane jako znak powolnej poprawy. W odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, warto zaznaczyć, że w kontekście poziomu poprawy udział tego przywozu w rynku wzrósł z 13,5 % w 2012 r. do 18,7 % w 2013 r., a nawet do 20,1 % w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.2. Inwestycje, moce produkcyjne i wzrost produkcji

- (121) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny nieumyślnie podjął błędne decyzje biznesowe i dokonał drogich inwestycji w 2011 r. i 2012 r. oraz zwiększył moce produkcyjne w 2011 r.
- (122) W tej kwestii przypomina się, że niniejsze dochodzenie skupiło swoją analizę na zmianach sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w okresie od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem. Dlatego też wzrost mocy, który nastąpił między 2010 r. i 2011 r., nie może być uważany za stanowiący część zakresu tej analizy. Ponadto podkreśla się, że argument, zgodnie z którym przemysł unijny dokonał rzekomych drogich inwestycji w latach 2011–2012, nie jest poparty żadnymi faktycznymi dowodami. Wreszcie, odnotowuje się, że inwestycje przeprowadzone przez objęty próbą przemysł unijny w okresie badanym reprezentowały mniej niż 2,5 % jego aktywów netto i polegały głównie na inwestycjach w zakresie odtworzenia i racjonalizacji. Mając na uwadze poziom inwestycji i ich charakter, takie inwestycje nie mogą być uważane za wystarczające, by wywrzeć wpływ na wyniki gospodarcze przemysłu unijnego. Argument ten należy zatem odrzucić.

- (123) Po wprowadzeniu środków tymczasowych i ponownie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń inne zainteresowane strony stwierdziły, że to nie przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, a raczej wzrost wielkości produkcji przemysłu unijnego w sytuacji słabnącej konsumpcji powinien być uważany za przyczynę szkody.
- (124) W tym względzie, i jak wskazano w motywie 152 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przypomina się, że przemysł unijny podniósł wielkość produkcji w celu zaspokojenia wzrostu konsumpcji na użytek własny. Jako że przemysł unijny produkuje głównie na zamówienie, jak wynika z względnie niskiego poziomu zapasów (zob. motyw 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), taki wzrost nie może być uważany za przyczynę szkody. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.3. Ceny surowców

- (125) Kilka zainteresowanych stron zakwestionowało wnioski wyciągnięte w odniesieniu do wpływu zmniejszających się cen surowców na ceny stosowane przez przemysł unijny. Po pierwsze zakwestionowały one, że spadek cen importowych był niższy od spadku cen surowców, oraz podały przykład rudy żelaza. W swoim oświadczeniu jedna ze stron wskazała, że cena rudy żelaza (RMB/tonę) spadła o 39 % w okresie badanym. Po drugie stwierdziły one, że argumentacja Komisji w motywach 171–175 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie podważa stwierdzenia, zgodnie z którym spadające ceny surowców doprowadziły do spadku cen produktu objętego dochodzeniem oraz że Komisja nie przyłożyła odpowiedniej wagi do spadku globalnych cen surowców.
- (126) W tym względzie przypomina się po pierwsze, że ceny importowe stosowane przez państwa, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 20 % w okresie badanym, co przekracza spadek kosztów produkcji przemysłu unijnego. Ponadto, w odniesieniu do rudy żelaza i po przeliczeniu przedłożonych cen z RMB na EUR za tonę, okazuje się, iż ceny rudy żelaza spadły jedynie o około 31 % w okresie badanym. Zakładając ostrożnie, że udział rudy żelaza stanowiłby 35 % kosztów w państwach, których dotyczy postępowanie, spadek ceny surowców mógłby doprowadzić jedynie do spadku ceny wynoszącego mniej niż około 11 %, podczas gdy, jak wyjaśniono powyżej, ceny importowe stosowane przez państwa, których dotyczy postępowanie, spadły o 20 %.
- (127) W odniesieniu do drugiego argumentu należy zauważyć, że Komisja nie wykluczyła faktu, iż spadek cen surowców miał wpływ na ceny produktu objętego dochodzeniem w okresie badanym. Jednak podkreśliła, że cena produktu objętego dochodzeniem w Unii nie podąża wyłącznie za jednym światowym trendem cenowym odzwierciedlającym zmiany cen surowców. Ponadto Komisja przeanalizowała inne czynniki mające wpływ na ceny, zwłaszcza różnice regionalne i nadwyżki mocy produkcyjnych. Wskazała również, że gdyby ceny produktu objętego postępowaniem nie obniżyły się w większym stopniu niż ceny surowców, warunki konkurencji na rynku byłyby uczciwe i przemysł unijny byłby w stanie skorzystać z redukcji kosztów oraz ponownie osiągnąć rentowność. W związku z tym powyższe argumenty muszą zostać odrzucone.
- (128) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach do ujawnionych ostatecznych ustaleń. Nie wniesiono jednak nowych argumentów.

4.4. Przywóz przez przemysł unijny

- (129) Zainteresowana strona stwierdziła, że Komisja nie przyłożyła odpowiedniej wagi w swojej ocenie związku przyczynowego do przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego przez przemysł unijny, co doprowadziło do niepełnej i nieprawidłowej oceny tego związku.
- (130) Jak wskazano w motywie 104 powyżej, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, dokonywany przez przemysł unijny był stabilny w okresie badanym i reprezentował mniej niż 1 % łącznego obrotu sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto, jak podkreślono w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zakupy te były dokonywane przez oddziały handlowe, które miały swobodę wyboru w celu zaspokojenia swojego zapotrzebowania na płaskie wyroby ze stali walcowanej na zimno z różnych źródeł. Te oddziały handlowe skłaniają się ku oferowaniu najtańszych materiałów w celu podtrzymania swoich powiązań handlowych. Mając na uwadze niewielkie ilości będące przedmiotem wymiany oraz fakt, że ilości te nie wzrosły w okresie badanym, uważa się, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został należycie uwzględniony. W związku z tym należy odrzucić powyższe stwierdzenie.

- (131) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do tej kwestii w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i stwierdzili, że Komisja musiała ponownie interpretować dane liczbowe, aby uzasadnić ustalenie dotyczące szkody poprzez ponowną ocenę wskaźnika wyrażającego udział przywozu w wartości procentowej łącznej sprzedaży. W rzeczywistości Komisja nie dokonała ponownej interpretacji danych liczbowych, ale raczej podała bardziej szczegółową wartość (mniej niż 1 %) od szerszego zakresu wskazanego w rozporządzeniu sprawie ceł tymczasowych (0 % do 5 %).

4.5. Istnienie wcześniej obowiązującej umowy w sprawie handlu niektórymi wyrobami ze stali między Rosją a Unią

- (132) Te same zainteresowane strony powtórzyły, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i również po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, argument, zgodnie z którym przywóz rosyjski utrzymywał się w ramach niewyrządzających szkody kontyngentów, które określono we wcześniej obowiązującej umowie w sprawie handlu niektórymi wyrobami ze stali między Rosją a Unią. W szczególności strona ta nie zgodziła się z wnioskiem, w którym stwierdzono, że poziom kontyngentu był „zbyt wysoki” i wskazała, że zakres produktu objętego niniejszym dochodzeniem w dużym stopniu pokrywa się z kategorią „pozostałych wyrobów walcowanych płaskich” (jak określono w umowie).
- (133) W tym względzie przypomina się, że wyżej wymieniona umowa wygasła przed okresem objętym dochodzeniem, tj. w dniu 22 sierpnia 2012 r. w następstwie przystąpienia Federacji Rosyjskiej do Światowej Organizacji Handlu (WTO). Ponadto zauważa się, że w tej umowie nie przewidziano żadnych postanowień dotyczących indeksacji kontyngentów przywozowych zgodnie z rzeczywistymi rocznymi zmianami popytu lub konsumpcji. Innymi słowy malejący rynek nie spowodowałby odpowiedniego dostosowania wielkości kontyngentów. Co więcej, w art. 10 tej umowy wskazano, że wielkość ta powinna rosnąć o 2,5 % wraz z każdym rocznym odnowieniem w każdej grupie produktów. Nie jest zatem zaskakujące, że wielkość kontyngentu dotyczącego grupy produktów, w której skład wchodzi produkty objęte niniejszym dochodzeniem, nie została nigdy osiągnięta w całym okresie istnienia tej umowy.
- (134) Wobec powyższych ustaleń okazuje się, że kontyngenty wymienione w załącznikach do takich rocznych umów nie są powiązane z sytuacją panującą na rynku ani ze zmianami konsumpcji, ponieważ kontyngenty te były automatycznie zwiększane niezależnie od zmian konsumpcji lub popytu. Ponadto z uwagi na to, że kontyngenty te nigdy nie zostały wyczerpane w okresie istnienia umowy, można stwierdzić, iż taki kontyngent był rzeczywiście „zbyt wysoki” – nie tylko w okresie obowiązywania umów, ale także w porównaniu ze zmianami konsumpcji w okresie badanym. W konsekwencji jakiegokolwiek porównanie poziomu takiego kontyngentu, który nie był obowiązujący począwszy od dnia 22 sierpnia 2012 r., z poziomem przywozu z Rosji w okresie badanym jest bezprzedmiotowe. Powyższe twierdzenie należy zatem odrzucić.
- (135) Rzekome pokrywanie się zakresu produktów objętych niniejszym dochodzeniem z „pozostałymi wyrobami walcowanymi płaskimi” zostało szczegółowo przeanalizowane. Po pierwsze okazało się, że zakres produktów objętych obecnym dochodzeniem dotyczył również produktów, które wchodziły w skład grupy produktów „blacha stopowa walcowana na zimno, powlekana, w arkuszach”. Po drugie okazało się, że spośród 42 kodów Taric objętych wspomnianą umową w ramach wymienionych wyżej grup produktów tylko 7 w pełni odpowiada kodom wskazanym w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 i 7225 50 80 00). W konsekwencji 35 kodów Taric zgłoszonych w załączniku do tej umowy jest wyłączonych z zakresu produktów objętych niniejszym dochodzeniem. Z drugiej strony około 10 kodów Taric objętych niniejszym dochodzeniem nie było objętych wymienioną umową. Na tej podstawie okazuje się, że rzekome pokrywanie się nie jest poparte faktycznymi dowodami, i argumenty te musiały zostać odrzucone.

4.6. Nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu unijnego

- (136) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny doznał istotnej szkody spowodowanej jego nadwyżkami mocy, które doprowadziły do nadwyżek podaży, wzrostu kosztów i obniżonego zysku, a także wykluczyły dalsze inwestycje. Wskazała ona również, że w sytuacji braku przywozu wykorzystanie mocy przekroczyłoby tylko 72 %.
- (137) Po pierwsze należy przypomnieć, że przemysł unijny zmniejszył swoje moce o 3 % w okresie badanym, aby dostosować się do zmian sytuacji na rynku globalnym. O ile poziom wykorzystania mocy osiągnięty przez przemysł unijny w okresie badanym nie może być postrzegany jako satysfakcjonujący i niezaprzeczone jest, że niski poziom wykorzystania mocy może mieć wpływ na wyniki przemysłu, o tyle należy zauważyć, że przemysł unijny był zyskowny w 2011 r., kiedy jego dostępne moce przekraczały poziom z okresu objętego dochodzeniem, a wykorzystanie tych mocy było niższe od poziomu odnotowanego w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym i mając na uwadze poprawę wykorzystania mocy związaną z obniżeniem tych mocy, stwierdza się, że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych nie może być postrzegany jako element naruszający związek przyczynowy. W związku z powyższym argument ten należało odrzucić.

4.7. Przywóz z państw trzecich

- (138) Kilka stron stwierdziło, że Komisja nieprawidłowo oceniła wpływ przywozu z państw trzecich. Stwierdziły one, że poziom ich przywozu był zbliżony do poziomu przywozu rosyjskiego; przywóz z Iranu i Ukrainy był dokonywany po cenach niższych od przywozu z Rosji i Chin. Ponadto i jak wskazano w motywie 105, jedna zainteresowana strona stwierdziła, że przywóz z Ukrainy, Indii i Iranu stanowiący 5,4 % udziału w rynku w okresie badanym nie został prawidłowo oceniony w porównaniu ze spadkiem udziału przemysłu unijnego w rynku.
- (139) W tym względzie odnotowuje się po pierwsze, że, jak wskazano w motywie 104, udział przywozu z państw trzecich w rynku zmniejszył się z 10,9 % do 9,1 % (z 854 281 do 647 710 ton) w okresie badanym, podczas gdy udział samego przywozu z Rosji w rynku wzrósł z 5,9 % do 9,8 % (z 466 165 do 697 661 ton). Z powyższych informacji wynika, że trendy dotyczący przywozu z Rosji oraz trendy przywozu z innych państw trzecich były przeciwne. Zauważa się również, że w ramach niniejszego dochodzenia przywóz z Rosji był skumulowany z przywozem z Chin oraz że udział państw, których dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł z 14,3 % w 2011 r. do 20,1 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (140) Po drugie, o ile nie kwestionuje się, że przywóz z Iranu i Ukrainy był faktycznie dokonywany po średnich cenach niższych od średnich cen stosowanych przez państwa, których dotyczy postępowanie, zauważa się, że poziom średnich cen takiego przywozu podcinał ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w całym okresie badanym i że w tym okresie nie nastąpiła istotna zmiana ich polityki cenowej. Jako że ich udział w rynku wzrósł tylko nieznacznie – z 2,9 % do 3,4 % – mało prawdopodobne jest, żeby przywóz ten naruszył związek przyczynowy.
- (141) Po trzecie, i jak wskazano w motywie 106, udział Ukrainy, Indii i Iranu w rynku powinien być analizowany w całym okresie badanym, a nie tylko w jednym konkretnym roku. Wynika z tego, że udział przywozu z Indii, Iranu i Ukrainy w rynku faktycznie nieznacznie wzrósł z 4 % do 5,4 % w całym okresie badanym, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich (włącznie z tymi, które wymieniono powyżej) spadł w ogólnym ujęciu z 10,9 % do 9,1 %. Z powyższych ustaleń wynika, że spadek udziału przemysłu unijnego w rynku (- 4 %) nie może być porównany z udziałem wyżej wskazanych państw w rynku tylko w okresie objętym dochodzeniem oraz że wzrost udziału w rynku nie może być uważany za wystarczający, by naruszyć związek przyczynowy.
- (142) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że przywóz ze wszystkich państw trzecich, oceniony w wartościach bezwzględnych, był porównywalny z przywozem z Rosji oraz że powinien być również postrzegany jako wyrządzający szkodę. W tym względzie odnotowuje się po pierwsze, że, jak wskazano w motywach 107–111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, warunki dotyczące łącznej oceny przywozu rosyjskiego i chińskiego były spełnione. W związku z powyższym przywóz z Rosji nie powinien być analizowany odrębnie. Po drugie zauważa się również, że o ile analiza przywozu powinna być faktycznie przeprowadzona na podstawie wartości bezwzględnych, zmiany takich wartości również powinny zostać przeanalizowane. W tym względzie, i jak wskazano powyżej, odnotowuje się, że przywóz ze wszystkich państw trzecich spadł o 206 571 ton w okresie badanym, a przywóz z Rosji wzrósł o 231 496 ton. Przywóz z państw trzecich poddany łącznej ocenie charakteryzował się podobnym trendem i wzrósł o 312 224 ton. Jak opisano powyżej, przywóz ze wszystkich państw trzecich był znacznie niższy od przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym. Tendencje charakteryzujące tą wielkość również był odmienne od trendów przywozu z Rosji lub z państw, których dotyczy postępowanie. Na tej podstawie potwierdza się, że przywóz z państw trzecich był prawidłowo zbadany z uwzględnieniem charakteryzujących go tendencji w zakresie wielkości, ceny i udziału w rynku. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

4.8. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (143) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 202–204 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

5. INTERES UNII

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (144) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono wniosek zawarty w motywie 209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Interes importerów i użytkowników

- (145) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń kilka stron stwierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych wobec państw, których dotyczy postępowanie, nie leżałoby w interesie Unii. To stwierdzenie podtrzymano po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Strony te potwierdziły, że środki antydumpingowe byłyby sprzeczne z interesem mniejszych użytkowników, ponieważ wywrą wpływ antykonkurencyjny (producenci unijni podniosą swoje ceny) oraz dlatego, że producenci unijni nie produkują niektórych rodzajów płaskich wyrobów ze stali walcowanej na zimno.
- (146) Argumenty te zostały już rozpatrzone w motywach 220–223 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych; nie przedłożono żadnych dodatkowych istotnych informacji w tej kwestii po ujawnieniu tymczasowych lub ostatecznych ustaleń. Dlatego też argument ten odrzucono.

5.3. Inne argumenty

- (147) Niektóre strony uważały, że Komisja była stronnicza i sprzyjała producentom unijnym oraz starała się za wszelką cenę stwierdzić istnienie dumpingu.
- (148) Powyższy argument nie został poparty wystarczającymi dowodami. Komisja podkreśla, że dochodzenie jest prowadzone w ramach obowiązujących przepisów i w poszanowaniu najwyższych standardów bezstronności i przejrzystości.
- (149) Zdaniem niektórych stron fakt, że producenci unijni przywozili produkt objęty dochodzeniem, wskazuje, że nie mogą oni zaspokoić popytu w Unii
- (150) Jak wskazano również w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielu producentów unijnych stanowi część grup przemysłu stalowego zintegrowanych z niezależnymi przedsiębiorstwami handlowymi. Te przedsiębiorstwa handlowe mają swobodę dokonywania zakupów z dowolnego źródła, w tym z państw, których dotyczy postępowanie. Należy powtórzyć, że te zakupy reprezentowały mniej niż 1 % sprzedaży skarżących. Oprócz powodów związanych z obroną własną interesów i utrzymaniem stosunków handlowych nic nie wskazuje na to, by taki przywóz był dokonywany z powodu niezdolności producentów unijnych do zaspokojenia popytu.

5.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (151) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdza się wnioski wskazane w motywach 229–232 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Poziom usuwający szkodę

- (152) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń kilka stron zgłosiło uwagi dotyczące zysku docelowego wynoszącego 5 %, który został przyjęty na etapie tymczasowym w celu obliczenia zaniżania cen, jak wskazano w motywach 237–238 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że zysk w sektorze nie przekracza 5 %, a inna zainteresowana strona wskazała, że zysk docelowy wynoszący 5 % był zawyżony. Argumenty nie były poparte dowodami.
- (153) Eurofer stwierdził, że zysk docelowy wynoszący 5 % był o wiele za niski. Po pierwsze odrzucił odniesienie do zysku docelowego GOES na tej podstawie, że m.in. rynki B&R oraz rynki stalowe miały różną charakterystykę. Po drugie Eurofer utrzymywał, że dostępne i weryfikowalne dowody z okresu przed 2009 r. wskazują, iż zastosowany zysk docelowy powinien wynieść przynajmniej 10 %. Podnosząc tę kwestię, Eurofer opierał się częściowo na informacjach przedłożonych przez producentów skarżących, którzy byli objęci próbą i którzy przedłożyli, na wniosek Komisji, dane dotyczące rentowności za m.in. okres 2005–2008 oraz częściowo dane dotyczące rentowności osiągniętej przez niektórych producentów unijnych w tym okresie. Eurofer dodał, że zysk docelowy nie powinien dotyczyć lat, w których występował kryzys gospodarczy lub przywóz dumpingowy z państw, których dotyczy postępowanie. Po trzecie Eurofer stwierdził, że zysk docelowy powinien być skorygowany w świetle przywozu po okresie objętym dochodzeniem i trwającego dodatkowego nieuczciwego spadku cen tego przywozu. Wskazał także, iż w przeszłości instytucje unijne zastosowały wyższy od normalnego poziom zysku w celu wyrównania szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych⁽¹⁾.

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3262/90 z dnia 5 listopada 1990 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kaset audio pochodzących z Japonii, Republiki Korei i Hong Kongu (Dz.U. L 313 z 13.11.1990, s. 5).

- (154) Powyższe uwagi zostały należycie przeanalizowane. Po pierwsze należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 236 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w toku dochodzenia ustalono, że przez cały okres badany występował znaczący przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wywierający niekorzystny wpływ m.in. na rentowność przemysłu unijnego. Dlatego też żaden rok objęty okresem badanym nie mógł stanowić podstawy dla ustalenia zysku, który mógł zostać osiągnięty w normalnych warunkach konkurencji. Jako że jedyne oświadczenie otrzymane w tym względzie podczas etapu tymczasowego nie było wystarczająco poparte dowodami, Komisja zdecydowała, że na etapie tymczasowym zysk docelowy będzie oparty na ustaleniach pochodzących z dochodzeń w sprawie innych wyrobów stalowych. Po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja zbadała dogłębnie tę kwestię, nie tylko w świetle uwag otrzymanych po ujawnieniu ustaleń, ale także wnioskując o dalsze informacje w tym względzie i analizując je.
- (155) Istotnie, jak już wskazano w powyższym motywie 8, po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja wezwała producentów unijnych objętych próbą do przedłożenia danych dotyczących rentowności w odniesieniu do produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym w latach 2005–2010 (te same informacje za okres od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem zostały dostarczone w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu). Wymagane informacje zostały przedłożone i należycie zweryfikowane. Średnia ważona rentowność za lata 2005–2008, która mogła być obliczona na tej podstawie, wynosiła w odniesieniu do tych lat między 9 % a 15 %. Okres od 2005 r. do 2008 r. okazał się okresem reprezentatywnym dla ustalenia zysku docelowego, ponieważ lata te nie były dotknięte kryzysem gospodarczym, który wywierał istotny wpływ od 2009 r., ani nie charakteryzowały się wyjątkowo sprzyjającą sytuacją na rynku. Ponadto wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i z innych państw w tych latach wskazywała na istnienie silnej konkurencji.
- (156) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że marża zysku osiągnięta przez przemysł unijny w ostatnim reprezentatywnym roku, tj. w 2008 r., stanowi bardziej odpowiednią podstawę dla ustalenia zysku docelowego dla tego przemysłu niż zastosowany na etapie tymczasowym zysk docelowy wynoszący 5 %. Średnia ważona marża zysku wynosi 9,9 %, a zniżenie cen zostało odpowiednio skorygowane. Mając na uwadze, że te informacje opierają się na faktycznych danych dotyczących rentowności dla produktu objętego postępowaniem, stanowią one najlepszą dostępną podstawę do tego celu.
- (157) Niektórzy producenci eksportujący powrócili do kwestii marginesów szkody zastosowanych do ustalenia poziomu usunięcia szkody w swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Cytując pkt 60 wyroku w sprawie EFMA⁽¹⁾, wskazano, że „[marża zysku, którą należy zastosować] do obliczania ceny docelowej, która wyeliminuje stwierdzoną szkodę, nie może przekraczać marży zysku, na którą przemysł wspólnotowy mógłby w sposób uzasadniony liczyć w zwykłych warunkach konkurencji w sytuacji niewystępowania przywozu po cenach dumpingowych”. Podkreślili oni, że zysk osiągnięty w 2011 r. stanowi miarodajną marżę zysku w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Mając na uwadze, że dane za okres od 2009 r. do okresu objętego dochodzeniem były wyraźnie nieodpowiednie ze względu na dużą obecność taniego przywozu po cenach dumpingowych oraz z uwagi na kryzys finansowy z 2009 r., który wywarł wpływ na sektor stalowy również w 2010 r. i 2011 r., oczywiste było, że Komisja ma uzasadnione podstawy, by oprzeć się na wcześniejszych latach (w miarę dostępności danych) w celu zidentyfikowania najbardziej reprezentatywnego roku, oraz że w konsekwencji należy zbadać okres 2005–2008. Stwierdzono, że dane dostępne za 2008 r. były najodpowiedniejsze z przyczyn wskazanych powyżej. Zarzut, że jest to podejście selektywne, nie ma podstaw, ponieważ rok 2008 nie był rokiem o najwyższym zysku w okresie 2005–2008. Rok 2008 został wybrany jako najmniej odległy okres charakteryzujący się zwykłymi warunkami konkurencji. Badanie cen na rynku unijnym, danych dotyczący przywozu i konsumpcji w Unii wykazało, że na rynku panowały wtedy zwykłe warunki konkurencji.
- (158) Dlatego też metoda zastosowana do ustalenia zysku normalnego dotyczącego poziomu usunięcia szkody jest w pełni zgodna z wyrokiem w sprawie EFMA i zarzut ten odrzucono.
- (159) Ci sami producenci eksportujący stwierdzili, że, jak wskazano w powyższym motywie 122, Komisja w swojej analizie sytuacji przemysłu unijnego pominęła wydarzenia sprzed 2010 r., wskazując, że miały one miejsce przed okresem objętym analizą, podczas gdy wykorzystwała rok 2008 w celu obliczenia zysku docelowego. W tym względzie odnotowuje się, że okres badany do celów analizy sytuacji przemysłu unijnego został ograniczony do okresu od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem, jak zdefiniowano w motywie 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, natomiast nie ma prawnych ograniczeń uniemożliwiających Komisji wykorzystanie lat spoza okresu badanego w celu ustalenia wiarygodnego zysku docelowego, o ile wybrany okres jest reprezentatywny dla poziomu zysku, który mógł zostać osiągnięty w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Zostało to należycie wyjaśnione w powyższym motywie 157. W rezultacie twierdzenie to musi zostać odrzucone.

(¹) Sprawa T-210/95 European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) przeciwko Radzie, [1999] ECR II-3291.

- (160) Te same strony stwierdziły, że wobec braku „innych wskaźników szkody” za okres 2005–2008 zainteresowane strony nie mogły przedłożyć wiarygodnych uwag w sprawie adekwatności poziomu zysku docelowego. W tym względzie odnotowuje się, że określenie najmniej odległego okresu charakteryzującego się zwykłymi warunkami rynkowymi oraz ocena sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym są dwoma odrębnymi procesami, przy których Komisja nie wymaga ani nie analizuje tego samego zestawu informacji. „Inne wskaźniki szkody” nie są właściwe do ustalenia, czy w danym roku występowały zwykłe warunki rynkowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (161) Niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, że dane o rentowności z 2008 r. nie powinny być zostać wykorzystane, ponieważ okres ten nie stanowi części okresu od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem. Z wyżej wspomnianego wyroku w sprawie EFMA jasno wynika, że podczas okresu badanego żadne dane nie kwalifikowały się do ustalenia zysku docelowego. Na etapie tymczasowym Komisja nie dysponowała wiarygodnymi, zweryfikowanymi i nadającymi się do wykorzystania informacjami o rentowności uzyskanymi od przemysłu, dlatego polegała na stopach rentowności wykorzystanych w innych dochodzeniach. Ponieważ jednak Komisja otrzymała i zweryfikowała informacje o rentowności po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a informacje te okazały się miarodajne w odniesieniu do zysku, który mógł zostać racjonalnie osiągnięty w normalnych warunkach konkurencji w tym sektorze, wykorzystanie takiego zysku jest bardziej odpowiednie niż skorzystanie z danych liczbowych nacechowanych zróżnicowanymi okolicznościami rynkowymi (produkty, warunki konkurencji), nawet jeżeli dane te są bardziej aktualne. Argument ten został zatem odrzucony.
- (162) Jeden producent eksportujący z Rosji wskazał, że nie przeprowadzono żadnego obliczenia marginesu zniżania cen dla rodzajów produktów, które były przetwarzane przez importerów powiązanych w momencie wejścia na rynek unijny. Jako że dostępne były dane umożliwiające ujęcie takiej sprzedaży, argument ten został przyjęty i marginesy podjęcia cenowego oraz zniżania cen zostały odpowiednio zaktualizowane.
- (163) Ten sam rosyjski producent eksportujący stwierdził, że określenie poziomu zaniżania cen nie było prawidłowe. Wskazał on, że koszty produkcji przemysłu unijnego, które zostały wykorzystane do obliczenia zaniżania cen, były w przypadku niektórych rodzajów produktów bardzo wysokie w porównaniu z prawie identycznymi rodzajami produktów oraz że Komisja powinna była pominąć je lub skorygować do realnego poziomu. Wskazał on również, że chociaż średnie ceny eksportowe CIF za chiński przywóz są o 3 % wyższe, to margines zaniżania cen dla eksporterów rosyjskich jest dwukrotnie większy. Wreszcie odnotował, że wielkość sprzedaży porównywalnych produktów przez przemysł unijny reprezentowała tylko 6,4 % jego łącznego wywozu.
- (164) Po kontroli Komisja ustaliła jednak, że dane dotyczące kosztów produkcji w przemyśle unijnym były prawidłowe. W zakresie, w jakim dotyczy to różnicy w wartości CIF i marginesie zaniżania cen, odnotowuje się, iż takie porównanie jest zbyt uproszczone i nie uwzględnia ewentualnych zmian cen i kosztów między rodzajami produktów po stronie Unii lub producenta eksportującego. Podkreśla się również, że w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnego progu dotyczącego porównania wielkości będących przedmiotem wywozu i odpowiadającej wielkości sprzedanej przez przemysł unijny w odniesieniu do produktów podobnych. W każdym razie po uwzględnieniu argumentu określonego w motywie 162 wielkość sprzedaży produktów porównywalnych przez przemysł unijny reprezentowała 10 % łącznej wielkości wywozu. W tym względzie zauważa się również, że ponad 90 % produktów wywozonych do Unii przez tego konkretnego producenta eksportującego mogło odpowiadać porównywalnym produktom unijnym. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.
- (165) Kilku producentów eksportujących zakwestionowało stosowanie przez Komisję art. 2 ust. 9 przy obliczaniu szkody, stwierdzając, że art. 2 ust. 9 znajduje się w części rozporządzenia podstawowego zawierającej przepisy antydumpingowe i nie mógł być zastosowany przez analogię do obliczania wielkości szkody. Podnieśli oni, że cena dotycząca swobodnego obrotu powinna opierać się na cenie faktycznie naliczanej pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii przez importerów powiązanych w Unii.
- (166) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej towarów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej (niż stawka ustalona w oparciu o margines dumpingu) byłoby wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem importerów powiązanych, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową konstruuje się na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione.

- (167) Ponadto uważa się, iż metoda postulowana przez wskazaną stronę prowadziłaby do nierównego traktowania w obliczaniu jego marginesów, a także marginesów innych objętych próbą producentów eksportujących, sprzedających niepowiązanym importerom. Metoda stosowana dla innych objętych próbą producentów eksportujących oparta była na cenie eksportowej CIF, która oczywiście wyłącza koszty SG&A oraz zysk przy odsprzedaży w Unii po odprawie celnej. Komisja uważa, że na ustanowienie odpowiednich cen przywozu dla obliczania podcięcia cenowego i zaniżania cen nie powinien mieć wpływu fakt, czy wywóz przeznaczony jest dla powiązanych czy niepowiązanych przedsiębiorstw w Unii. Metoda stosowana przez Komisję zapewnia, że w obu sytuacjach traktowanie jest identyczne.
- (168) Komisja uznała zatem, że przyjęto właściwe podejście, i odrzuciła powyższe argumenty.
- (169) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że z powodu odjęcia kosztów SG&A od ceny sprzedaży stawki dumpingu i zaniżenia cen nie mogły zostać prawidłowo porównane, ponieważ mianownik służący obliczeniu (tj. cena CIF) nie był już taki sam. Argument ten został odrzucony, ponieważ odjęcie kosztów SG&A oraz zysku ma tylko wpływ na licznik, a nie na mianownik.
- (170) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre zainteresowane strony wskazały również, że potrącenie kosztów SG&A oraz zysku zakłóciło zasadę niższego cła. Zważywszy jednak, że porównywalną metodykę zastosowano do obliczenia dumpingu, nie może być zatem mowy o naruszeniu zasady niższego cła. Argument ten został zatem odrzucony.
- (171) Jedna zainteresowana strona wskazała, że zasad niższego cła nie była właściwa w celu usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu w rozpatrywanej sprawie, ponieważ koszt produkcji przemysłu unijnego nie zmienił się po okresie objętym dochodzeniem, a ceny przywozu z Rosji i Chin obniżyły się odpowiednio o 19 % i o 22 % od kwietnia do grudnia 2015 r. Na tej podstawie strona ta stwierdziła, że odpowiedni poziom ceł antydumpingowych (26,2 % i 16 %) nie był wystarczający, ponieważ cła w dużej mierze lub w pełni podlegały absorpcji spowodowanej przez wyżej wymieniony spadek cen. W konsekwencji tego spadku cen producenci w państwach, których dotyczy postępowanie, byli w stanie znacząco zwiększyć swoją wielkość wywozu do Unii. Strona odniosła się następnie do motywu 26 rozporządzenia Rady (WE) 437/2004⁽¹⁾, w którym Komisja wskazała, że ustalenia powinny być ograniczone do okresu objętego dochodzeniem z wyjątkiem przypadków, w których skutki nowych okoliczności mogły okazać się wyraźne, bezdyskusyjne, trwałe, niepodatne na manipulacje i niewywodzące się z celowych działań podjętych przez zainteresowane strony.
- (172) Argument ten musi zostać odrzucony. Z jednej strony, argument, że koszty produkcji ponoszone przez przemysł unijny nie zmieniały się, nie został poparty faktycznymi dowodami. Z drugiej strony, o ile ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły znacząco od końca okresu objętego dochodzeniem, istnieje szereg przesłanek, że ceny przywozu znowu wzrosły w drugim kwartale 2016 r. Dlatego spadek cen sprzedaży nie cechuje się trwałym charakterem i przedwczesne byłoby traktowanie go jako takiego.
- (173) Jako, że poziom współpracy był wysoki, ostateczny margines szkody dla ChRL mający zastosowanie do nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących został obliczony jako średnia marginesów dla dwóch objętych próbą producentów eksportujących. Ostateczny margines szkody dla ChRL mający zastosowanie do niewspółpracujących producentów eksportujących został ustalony na poziomie najwyższego marginesu spośród marginesów dla dwóch współpracujących przedsiębiorstw.
- (174) W przypadku Rosji ostateczny margines szkody mający zastosowanie do niewspółpracujących producentów eksportujących został ustalony na podstawie marginesu szkody dotyczącego reprezentatywnego rodzaju produktu produkowanego przez współpracujących producentów eksportujących. Margines ten ma zastosowanie do PJSC Novolipetsk Steel, ponieważ jego brak współpracy wyjaśniony powyżej w sekcji „Dumping” dotyczył jego ceny eksportowej i w związku z tym również jego marginesu szkody.
- (175) Po uwzględnieniu kwestii opisanych powyżej w motywach 152–172 ostateczne marginesy szkody i dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są wskazane w poniższej tabeli. Znajdują się tam również ostateczne stawki celne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 437/2004 z dnia 8 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz pstrąga tęczowego pochodzącego z Norwegii i Wysp Owczych (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 23).

Tabela 4

Ostateczne marginesy i stawki celne

Chińscy producenci eksportujący	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)	Ostateczna stawka cła (%)
Angang Group	59,2	19,7	19,7
Shougang Group	52,7	22,1	22,1
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	56,9	20,5	20,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,2	22,1	22,1
Rosyjscy producenci eksportujący			
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7 %	26,4 %	18,7 %
PAO Severstal	35,9 %	34,0 %	34,0 %
PJSC Novolipetsk Steel	38,9 %	36,1 %	36,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,9 %	36,1 %	36,1 %

- (176) W wyniku ujawnienia ostatecznych ustaleń otrzymano uwagi od producenta eksportującego i zdecydowano, by wyżej wymienione marginesy szkody zaokrąglić w dół, w stosownych przypadkach, do jednego miejsca po przecinku.
- (177) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (178) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (179) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega stawce celnej mającej zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

6.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

(180) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych.

6.3. Egzekwowanie środków

(181) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że kilku producentów eksportujących rozpoczęło absorpcję nałożonych cel tymczasowych, odmawiając podniesienia cen. Stwierdzenie to nie może zostać zweryfikowane w ramach niniejszego dochodzenia. W przypadku złożenia odrębnego wniosku w sprawie absorpcji możliwe jest wszczęcie przeglądu na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jeżeli przedłożone zostaną dowody *prima facie*.

(182) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antidumpingowe nakłada się na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, lub pozostałej stali stopowej, ale z wyłączeniem ze stali nierdzewnej, o każdej szerokości, walcowanych na zimno, nieplaterowanych, niepowleczonech ani niepokrytych, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN ex 7209 15 00 (kod TARIC 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (kod TARIC 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (kod TARIC 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (kody TARIC 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 i 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (kody TARIC 7211 29 00 19 i 7211 29 00 99), 7225 50 80 i 7226 92 00 oraz pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, nawet w zwojach, wszelkich grubości, elektrotechniczne,
- wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o każdej szerokości, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, w zwojach, o grubości mniejszej niż 0,35 mm, w stanie wyżarzonym (tzw. „czarne płytki”),
- wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o każdej szerokości, ze stali krzemowej elektrotechnicznej, oraz
- wyroby walcowane płaskie ze stali stopowej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, ze stali szybkotnącej.

2. Stawki tymczasowego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Angang Steel Company Limited, Anshan	19,7	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	19,7	C098
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	20,5	
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,1	C999

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczna stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Czerepowiec	34	C100
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,1	C999

3. Stosowanie indywidualnych antydumpingowych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/181 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod Taric
ChRL	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
ChRL	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
ChRL	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
ChRL	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
ChRL	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
ChRL	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
ChRL	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
ChRL	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
ChRL	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
ChRL	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113